

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَانْتِظِرُوا نَفْسَ مَا قَدَّمْتُمْ لِعَدِّ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ (۱۸))

عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ:
« الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتَعَ
نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَتَّى عَلَى اللَّهِ. »

Kıymetli Müslümanlar!

Hâlihazırda dünya üzerinde yaşıyor oluşumuz ne kadar hakikat ve gerçekse, ölüm ve sonsuz ahiret hayatı da o kadar gerçek ve hakikattir. Var oluşumuzun bir gayesi ve bir hikmeti vardır, o da Yaratıcı'ya kulluktur. Zira insanoğlu başboş ve sorumsuz olarak yaratılmamıştır. Yüce Allah ölümü ve hayatı hangimizin daha güzel ve hayırlı işler yapacağını imtihan için yaratmış, dünyada bize sayılamayacak kadar nimetler bahşetmiştir. Nitekim bir âyet-i kerîmede Yüce Rabbimiz “**O, istediğiniz şeylerin hepsinden size verdi. Eğer Allah’ın nimetlerini saymaya kalkışsanız sayamazsınız...**”¹ buyurarak bu nimetlerin karşılığında kendisine şükretmemizi, emirlerine itaat edip yasaklarından sakınmamızı istemektedir. Ancak insanoğlu zaman zaman bu nimetlerden habersizmiş gibi yaşayıp, varlık nedenini, yaratılış gayesini unutabilmekte, dünyanın cazibesine kapılıp Allah’ın emirlerine sırtını dönebilmektedir.

Aziz Müminler!

Dünyada her canlının belli bir yaşam süresi vardır. Eceli gelen her canlı ölecektir. Hayata gözlerini açan, her başlangıcı olanın mutlaka bir sonu da olacaktır. Takvimlerimizden kopardığımız her bir yaprak, bize takdir edilmiş olan ömür sermayesini azaltmaktadır. Hayat anlamsız bir var oluş olmadığı gibi, ölüm de sonu yokluk olan bir yok oluş değildir. Aksine hayat, hayırlı işler alanı, ölüm ise bu işlerin mükâfat ya da ceza olarak karşılığını bulacağımız ahirete geçişi sağlayan bir dönüm noktasıdır. Hidayet Rehberimiz Kur’ân-ı Kerîm’de “**Ey iman edenler! Allah’a karşı gelmekten sakının ve herkes, yarın için önceden ne göndermiş olduğuna baksın. Allah’a karşı gelmekten sakının, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan**

hakkıyla haberdardır.”² Buyrulurak bu hakikate dikkat çekilmiştir.

Değerli Müminler!

Ağzımızdan çıkan her söz, iyi veya kötü yaptığımız her iş, yazıcı melekler tarafından kaydedilmektedir. Bu bağlamda ahirette, söylem ve eylemlerimizle yüzleşeceğiz. İyilik ve adalet için çalışanlar bunların mükâfatını göreceği gibi kötülük ve haksızlık için çalışanlar da bunların cezasını göreceklerdir. Ahiret bilinci işte tam bu noktada Müslüman’a güç ve kuvvet verir. Kehf suresinde yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “**O gün herkesin amel defteri ortaya konmuştur. Suçluların, amel defterlerinden korktuklarını görürsün. ‘Eyvah, bu nasıl deftermiş ki, büyük küçük hiçbir şey bırakmadan hepsini saymış dökmüş.’ derler. Onlar (bu defterlerde) bütün yaptıklarını hazır bulmuşlardır. Senin Rabbin hiç kimseye haksızlık etmez.**”³

Kıymetli Dostlar!

Ahirete inanmak imanın esaslarından, kul mutlaka hesaba çekileceği şuuruyla ölüm sonrası için çalışmalıdır. Efendimiz (s.a.v.) “*Akıllı kimse, nefesine hâkim olan ve ölüm sonrası için çalışandır. Âciz kişi ise nefsinin arzu ve isteklerine uyan ve buna rağmen hâlâ Allah’tan iyilik temenni edendir.*”⁴ diye buyurmuştur.

İslam akaidinin üç ana esasından birini teşkil eden ahiret inancı her şeyden önce insanda sorumluluk duygusu meydana getirmekte ve bu yönüyle hem hukuki hem de ahlaki yaptırım olmaktadır. Mutlak adaletin tecelli edeceği, iyiliğin mükâfatlandırılması için bütün engellerin ortadan kalkacağı ebediyet âleminin varlığına inanmak, insan için büyük bir teselli kaynağı ve yaşama sevincidir.

Hesabını veremeyeceğimiz şeylerin ardına düşmeyelim. Ahiret şuuruyla yaşayarak dünyada mutlu, huzurlu, ahirette de Allah’ın müminler için hazırlamış olduğu nimetlere kavuşmuş olalım. Ölümün ne zaman kapımızı çalacağını bilmediğimiz bu dünyada, ölüm ve ölüm sonrası ahiret için hazırlık yapalım.

Yüce Allah imanla yaşayıp imanla bu dünyadan ayrılmayı, hesaba çekilmeden önce kendini hesaba çekenlerden olmayı nasip eylesin.

¹ İbrâhim suresi, 14:34

² Haşr suresi, 59:18

³ Kehf suresi, 18:49

⁴ Tirmizî, Sıfatü'l-Kiyâme, 25